

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felételő szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és Hírdívtárlat: BALKÁNYI
Fél évre 4 -			Ernö könyvkereskedésben Alsólendván.
Negyed évre 2 -			A nyilttér sora egy korona.
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		

A hazafiasság.

Irta: — ma.

Magyarország lakói nem mind magyarajkúak. Vannak közöttük más anyanyelvűek is. Ebből azonban nem következik szükségképpen az, hogy az illető nem magyar anyanyelvű mindjárt ellensége is legyen a magyar hazának és fajának. Nagyon szépen megférhetnének ők a magyar néppel jó barátságban. A népből magában meg is van a barátságos érzülete a hajlandóság, azonban sajnos, a népet félrevezetik. Teszik ezt a nép hivatott vezetői, a papok, ügyvédek, tanítók stb. A tanítók csak Erdélyben, az ügyvédek is csak kevés helyen gyakorolnak a népre befolyást rossz irányban, míg a papok — sajnos — kevés kivétellel csak-nem minden nemzetiségi vidéken.

Ha körültekintünk az ország bármely vidékén a nem magyar ajkúak között, a nép hazafias volta éppen a pap egyéniségétől függ. Amely faluban a pap hazafiatlan, ott a nép is hiva a pánszláv eszméknek. Kérdéshatár ezek után valaki, vajjon miért van a papoknak oly nagy ható erejük a népre. A felelet nagyon egyszerű. A nemzetiségi vidéken működő hazafiatlan papság, de csakis a hazafiatlan papság a szentelt reverenda tekintélyét elsősorban is politikai céljainak előlérsére használja fel. Tehát elsősorban agitátorok és csak aztután papok. Pedig annak a reverendának tekintélyét, melyet egyik-másik pap nem ritkán felhasznál önző, politikai célokra, nem ők szereztek meg. Politizálásuknak, beszédeiknek minden egyes alkalommal egyházias, vallásos színezetet adnak és ezzel tévesztik meg a népet. A nép azt gondolja, hogy amit a papja neki elmond magánbeszédjeit alkalmával, az éppen olyan szent és igaz, mint aminők azok az igék, melyeket a szószékéről mondanak el. Pedig dehogy. A nemzetiségi vidékeken működő papok jórésztben megvan az az élelmesség, hogy azt a tekintélyt, melyet a templomban kölcsönöz nekik az Isten igéje, sokszor profán módon kivázi a közéletbe és ott nem ritkán az egyházi törvényekbe ütköző eszközökkel küzdenek politikai céljaik eléréséért.

Ismételtem, ezt nem vonatkoztatom az összes, nemzetiségi vidékeken működő papságra, mert vannak tiszteltemtől kivételek

is. De sajnos, vannak olyanok is, kik könyvelmiem visszaelnek a papnak, mint Isten szolgájának kijáró tekintéllyel. És éppen ez az, amit a papok nem akarnak megérteni. Ez az, ami a papságnak, mint erkölcsi testületnek oly sok ellenséget szerez.

Legyenek a papok jó hazafiak. Papi teendők elvégzése után a magánéletben szolgálják kizárólag a magyar hazáért. Egyenes, nyílt ténykedésükkel nyugtassák meg a hazafias elemeket. De mindaddig, míg a papság hazafiatlan elemei a magyar-ral szemben a jó hazafiatl jätsszák, nemzeti-ségi hiveik között pedig a magyar állam-eszme ellen izgatnak, addig ne csodálkozzanak azon, hogy a reverenda kezd az erkölcsi értékéből veszíteni és hogy ezzel kapcsolatban még az egyházi áldásból sem kérnek a házassulandók csak azért, mert azt esetleg egy kétes jellemű pap kezéből kapják. Mert higgyék el tisztelendő uraim, nagyon hoszótó dolog ám az, ha egy jörekösti hazafias ember azt látja, hogy a régi magyar királyoktól alapított szemináriumokban magyar péntzen kitanított, magyarországi születésű papok rontják meg a nép politikai erkölcsét akkor, midőn a magyar állam éppen azért alapította a plebániákat, éppen azért javítja a kongruát, hogy a népet a vallásos érzület ápolása mellett hazafias érzülete is neveljék.

Toilfuttában.

Egyik amerikai magyar lapban olvastam, hogy egy könyvkereskedő alkalmazottja örülten beleszeretett valami munkásleányba. Imádozta állítólag viszonytá ez a szerelmet. A könyvkereskedőség azonban, akiben a kételkedés már beteges hiteltelenségé fajult, sehogysem tudta meggyőzni magát arról, hogy a leány igazat mond. Bele szeretett volna látni a kedvese lelkébe. Abban a könyvkereskedésben, ahol a fiatal ember alkalmazva volt, nagy csomó orvosi könyv is hevert a polcokon. Az ifjú ezeket a könyveket apránként hazavitte a lakására és azokat a fejezeteket tanulmányozta bennük, melyek a lelki tevékenységék testi székhelyeiről szólnak. Sokat nem értett ugyan a bonyodalmas fejtegetésekből, de annyit megjáduott belőlük, hogy azt, amit léleknek jelez a könyv, azt részben legalább az agyban kell megkeresni.

Az elkeiseredett szerelmébe, az öldökő kételkedésbe és a sok nehezen megemészthető orvosi munka tanulmányozásába rövidesen bele-

bolondult a szerencsétlen fiatal ember. Nemrég Chikagóból kirándult kedvesével egy közeli városkába. Egy kisebb fogadóban szállott meg a szerelmes pár. Amikor a leány elaludt, a fiatal ember egy magával hozott kalapdással bezuzta a nő koponyáját, úgy, hogy kilocsosant belőle az agyvelő. A gyilkos aztán egy még Chikagóban vásárolt göröcsóval egész éjjel bambán kimenté az agyat. Reggel sirva ment a szálló tulajdonosához és nagykeservesen elpanaszolta neki, hogy hiába ölte meg kedvesét, hiatalosan vizsgálgatta a leány agyvelőjét, mégse tudhatta meg, hogy a kedvese szerette-e őt. A szerencsétlen fiatal embert elfogták, de a börtönből csakhamar az örülék házába került, ahonnan aligha fog megszabadulni többé.

... Ez a gyilkos könyvkereskedőség bizonyára veszedelmes eszélős volt, de az a vágy, mely benne örültségig ágaskodott, okvetlenül benne van sok észüben ember lelkében is. Akit szeretik, annak viszontszerelméről is bizonyoságot akarnak szerezni. Vannak emberek, akiket jó sorsuk hiszékenységgel áldott meg. Ezeknek a boldog halandóknak teljességgel elegendő, ha a szeretett lény viszontszerelméről biztosítja őket. Hisznek a szónak, szinten tartják az esküvést, minden kétséget elnémít megerősítést látnak a szerelmes odaadásban.

De akit végzete a kételkedésnek nyavalyájával vert meg, annak nincs oly érv, mely előtt meghajolhatna, oly bizonyíték, amelyet elfogadhatna, oly próba, amelyet végképpen döntőnek valhatna. A szóban nem hisz, mert az hazugság is lehet, az esküvéseknek a szemében nincs ereje, mert vallásos meggyőződés híján csak üres formula lehet, még a test legteljesebb odaadásába is belemagyarázza azt az érdeket, a szánalmat, az érzékiség fellobbanását és — egyébként teljes joggal — nem látja benne a legfontosabbnak a fenntartás nélküli lelki odaadásnak föltétlen bizonyítékát.

Az ilyen emberek számára csak egy fajta meggyőződés volna elképzelhető. Csak akkor hihetnék el, hogy az az ember, akinek szerelméről döntő bizonyítékot sóvárognak, igazán szereti őket, ha a gondolat- és érzés-olvasás oly exakt tudomány volna, mint a mennyiségtan, ha az agyamba beletátni, az ott végbemenő folyamatok eredményét is csálhatatlanul megérzhetni lehetne.

Egyelőre a hit, a vak hit az egyedüli bizonyíték. Aki hisz, azé a szerelmi boldogság még akkor is, ha a szeretett lény a leggyazabb teremtet. De aki nem tud hinni, az a szerelmben örök boldogtalanságra van kárhoztatva még akkor is, hogyha mennyibéli anygallal volna dolga.

Sirolin

Emeli az évtávyat és a testület, megszün-teti a köhögést, valadékok, éjjeli izsallat.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tár és orvos által naponta ajánlja.

Mint hogy értéketlen utánzókat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolás.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj)

„Roche“

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárta-kban — Ára üvegenként 4.— korona.

Művészet.

Zala György.

Zalának következő nevezetes alkotása az „Aradi Vértanúk” emléke.
Huszár Adolf szóbrász volt megbízva ezen emlékmű elkészítésével. A tervet megalkotta, hozzákezdett már az egyes alakok kidolgozásához is, amikor a halál megakasztotta további működésében. S talán, a halott iránti kegyelet megőrzése nélkül mondhatjuk, hogy az emlékmű sorsára, értéke neverre jobb volt ez így. A szóbrázott-ság Zalára bízta a mű befejezést. Együttel megadta neki azt a szabadságot is, hogy a megélt teret saját felfogása, érzése szerint alakítsa. Ez mindenesetre jó intézkedés volt; de a legjobban az lett volna, ha Zala az egészért újra komponálhatta meg. E megjegyzés azonban ne vessen a kitűnő szóbróra árnyékot!

Zala a rábízott munkát oly sikeresen végezte el, előidéjnek tervét annyira felvoltoztató egységében, hogy olyan művészt alkotott, melyet a jó szóbrakban oly szegény főváros méltán irigyelhet Aradón.

E szóbró megtekintéséért érdemes Aradra elmenni. Gyérünk mi is, nézzük meg! A kalmaz szerepét én próbálom betölteni.

(Folytatása következik.)

BENEVOLOUS.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsomok.)

20-ik folytatás.

Csütörtök délután 5 és 1/2 óra. Csáktornya. Zrínyi kávéház. A szerző Alsólendvárt hozott katejményekkel katejményekkel és írja a mindenszámtani cikket. Azért írja pedig csütörtökön, mert a szerdai estnél hamarabb nem lehet írni, pénteken pedig lenyűn van, mert a szombatra érkezett cikkek kimaradnak a Lendvai Híradóból.

Tehát mondom: a szerző ir. Táciánj a cigarettát egy — azért ég, mert nem szítja, t. i. ha szítja: a füst [Jókai Móric úgy hitja az ilyen füstöt: az „ördög farka”] a szemét rája. A kerete szóval füst, az füst, a kávéházi alakok füstje, láma, a kávéházi alakok lármája (a lá szítja ki a szeméket). Szóval, velős rövidségrel: Zaj van. Nem olyan zaj, mint amilyen a Bardy Gábor férje, de nagyobb. A szerző úgy van ezzel, mint tiszert azt Strauss Rikárd, aki a most készülő Elektrián meg sem tudná ezt lákán szigetén csinálni. Igen, a szerző szereti a zűgő hangosságot, ott jobban jönnek a gondolatok (s mennek a han-

gulatok — Lendvára), különben ez a jó tulajdonság Napoleonnak (a nagynak) is meg volt, róla mondják, hogy irás közben annyira ideges lett a csenstől, hogy rákiallott a néma lakájokra, hogy ne lármázzanak. (A szerzővel ez csak akkor történt meg a tanárok, ha katedra előtt állván, nem vallott.)

Azt hiszem, hogy mindenki tudja innárr, hogy a szerző ezután én vagyok, tehát most már beszélhetek jelen idő, egyes szám, első személyben.

Bevezetéssel elárulhatom, hogy a hamvazó szerda esti Heringsmauról lesz szó. Amely a legfényesebben sikerült Alsólendván, teljesen fucsba ment az időn. Hogyan? Há! igen. Az asszonyok és a lányok megjelenésükkel önkre tettek az egész Heringsmaut, ami eddig kivétel nélkül tisztán férfiak közt folyt le; így met fucsba, ... de szerintem így volt a legjobban. Vajgaztaltam a férfiakat, hogy megbosszulják magukat mindnap, de eredménytelenül, — legkevésbé eredményel éppen a postamesterrel, akit aztán jókor hazaküldöttém.

Pompás táncmulásig fejlődött ki rögtön vacsora után, mely — itt átládom — reggel 7 óráig tartott. Az összes négyeseket a jelenlévők mindenike táncolta, aminek 6-ik figurálán gyakran oly irtoztos zene-coreográfiai kombinált complicatciók állottak elő, hogy az ógyálai zeismikus műszerek soha nem tapasztalt kilegészt követtek el. A fiatal emberek darabonkint 50—60 gallért táncoltak csurom vízre. A jókdev az első pillanattól kezdve a zenitben állott, azonban a Fuss Evelyn terfész apróságai már az első félórán azon keresztül is kergettek, — így történi, hogy a jókdev gyakran ütötte a fejét a plafonba. (A történi helyén kedvémet meg kell emlékezni a csinos és vaslopokról is, amelyek egyes embereket fellelé lözöttettek.) A vacsora 8 órára volt jelezve, de a hölgyek miatt csak 9 óra 9 perckor kezdődhetett, de a jóságá kárpótol mindent.

Ezt el kellett mondani, már csak azért is, mert míg azt vártuk, kiböktek egységek, hogy hát „én szomjas vagyok”, „én éhes vagyok”, „én éhes is vagyok, szomjas is vagyok”, „én éhes is vagyok, szomjas is vagyok, csak egy kicsit hamarabb” mondogattak. Balás bácsi, ez az arányos kedvű bájos ur pedig ott palam el publice rámfogta, hogy azért vagyok olyan hangulátban, mert engem hazudni bír émeszt. — Az ezt olvasó valamelyik Hangulatból is, meg kell értenie. Tökétszerűen az pedig nekem jót ázzal, hogy rettenetes vagyok, nem múlik el vasárnap, hogy ne

Váratlan vendég.

Hídeg téli este volt. A faluban a régi szokáshoz híven, a lakások már a legnagyobb részben pihénőre tértek. A kocsma felé egy bundába burkolódzott alak ballagott. Az ajtóban megállva, leverte a bundáját, csizmáját a havat, azután bentnyitott az ivóba. Az egyszerű faasztalokkal burtozott szobában mindössze hárman voltak csak, az öreg kocsáros, a felesége és egy muzsikuzsi-gyány.

A belépő köszöntötte a bentlevőket, mit azközönsgésen viszonzatok. Midőn közelebb lépett az asztalokhoz, az öreg kocsáros erősen szembizonyra nézett, majd megállagorva helyéről:

— Jól látok-e Péter? Te voltál az? — A jóvényen hatalmas termetű alak volt. Az arcán valami szomorúság honolt. A kocsárosnak csodálkozó arcát látva, kissé cimosolyodott, majd kezdte nyujtva felé:

— Bizony én volnék az báyám-uram! — Az öreg kocsárosnő sem tudott hova lenni a nagy csodálkozástól. Jobbról, balról körül tekintette a jóvényit, alig akart hinn a szemének.

Sokáig szólanul néztek egymást, végre a jóvényen megszólalt:

— Bizony, bizony én volnék a Péter. Azért nem senkije és senkije sincsen. Azelőtt is szegény voltam, de mégis gazdagabban tudtam magamat bírkinél. Volt egy szerető anyám, meg egy szöke kisány, oh, minek is mondjam tovább?

Az arcán valami kimondatahatalan fájdalom ült. A bentlevők mind megilletődve tekintették rája. A kocsárosnőné fajd könyveket törölgetett a szeméiből.

Nem jutott egyiknek sem eszébe vigasztalni a jóvényit, önkénytelenül érezte mindegyik, hogy sokkal nagyobb a fájdalom, mintihogy azt vigasztaló szóval el lehetne csitítani.

Az Isten az ember küzdelemre, szenvedésre teremtette, de a legnagyobb szenvedés közepette is van valami mozzanat vagy valami eszköz, ami a nagy fájdalomt enyhül vagy ideig-óráig feloldítja. Az öreg kocsáros egy füveg bort tett az asztalra és jószível kinalgatta Pétert. Egy ideig huzodozott, majd a tisztességűdadsának engedve, kocintott az üreggel.

Az egyik poharat a másik követte. A cigány is elővette büfelejtő szerszámát. Egyszer csak azon vette magát észre Péter, hogy dudolja azt a nótát, amelyet a cigány hozott. Magyar, szomorú nótát volt, épen az ő szívéhez, az ő bánátohoz illő. Kissé könnyebben érezte magát. Háiba, azért cigány a cigány, a muzsikuzsi cigány, belelát el a szívébe... A cigány belekezd egy új nótába: „Kittettek a hólejtett az udvarra.” Péter egy darabig hallgatta, majd erősen rákialtott a cigányra:

— Hagyd abba, hagyd abba, mert mindjárt meghasad a szivem! Talán jobb is volna, — tette hozzá halkabban.

Péter sokáig merően nézett maga elé, majd mintegy magába mondogatta: Kittették, igen kitétték. Nem borult senki a koporsójára. Messze voltam, nem jöhettek el akkor. Oh anyám, édesanyám! Majd fékeltém düh fögta el. Az arca szinte eltorzult és hársány hangon kiáltozta: De most elfjöttem, el, hogy megbosszuljak! Most eljöttem fizetni azoknak, akik megrepesztették áldott szivedet! Most ejöttem, hogy boszút álljak mindazoknak, akiknek része volt boldogságom el-

rablásában, akik holt híreket kellették, azon, akik esküt szegtek.

Társai mind ijedten néztek reá. A két öreg vigasztalni próbálta.

— Háiba édes nénem-asszony és báyám-ur. Ne vigasztaljanak, ne csitítsanak. Az én bánatom nem lehet eloszlatni. A boszum bármint nyilván is, — a tettemet helyt állók, — vesztien valóm pedig nincs már semmi. Az a lány is megjegyzé, mikor elmentem, hogy sohasem lesz másé, mind az enyém. Ha nem térek vissza föbbe, egy elete végéig pártában marad. Alig költöttem holt híreket, mindjárt elfeledte a fogadtalmat, levetette a partát. Anyám is meghalt utánamvaló bánatában. Megállj esküszög, lakolni fogs! Érted szenvedtem és szegény anyámról oda át a távol új világban megjermette a szenvedés és a munka a gyümölcsét. Anyám meghalt, te másé lettél.

Az öreg kocsárosnő csitítóg emelte fel a kezét és szinte fődő hangon szolt a legnyéne:

— Péter a leányt ne okozd, ő nem oka semminek. Sokat sirt utádom, mikor elhittétek vele, hogy meghaltál. Nem is lett volna soha senkiké, ha az apja nem kényszeríti rá! Azt mondd, senki se borult az anyád koporsójára. Tevédsz. Az a leány siratta helyetted is. Mig a tél le nem hervasztotta a virágokat, minden reggel lehetett látni firs virágból font koszarót az anyád sirján. Ne fedd, ne bátdst, ne okozd őt.

A leány arca a bánat szelidebbre változott, majd az öreg nő átölelte könyök között mondta:

— Közösödöm, édes nénem-asszony. Most már könnyebben viselen a fájdalmat. Magának elhiszem, amit mond. Csak azt mondj meg, jól bínik-e vele az ur?

Művészet.

Zala György.

A Mintarajziskolában szorgalmas s nagy szeretettel mintáztatók is. Ennek első eredménye a „Lelancoi Prometheus” c. kompozíció, amely annyira feltűnő kellett, hogy szerzőjét állami ösztöndíjhoz segítette. Zala Bécsbe ment vele. Még itt sem elhettét gondolatlan, nem fordíthatja észlelhetőségét csak a művészetre. Rajzokat készített a bécsi műegyetem vagyonos magyar hallgatóinak, hogy a keves ösztöndíj kiegészítés. A bécsi akadémia merey, maradt szemlénél különben sem tetszett neki. Egy év múlva, 1880-ban Münchenbe ment. Itt töltött négy évet, amely vaszorgalma mellett elég volt arra, hogy hatalmas tehetséget kifejlessze. 1884-ben jött haza Budapestre, hogy mint a magyar művészeti egyik legnagyobb alakja, alkotásainak hosszu sorával emelje a magyar művészet nívóját.

Ez eltelek rövid vázlat. Most műalkotásait nezzük közelebbről keletkezési idejének rendjében, hogy művészetének általános képet megrajzolassuk.

Első nevezetes műve a „Fél a baba” című kedves idill. Münchenben, Knabel tanárnál folytatott tanulmányai közt készítette. A müncheni kritika igen nagy elismeréssel fogadta a fiatal magyar szobrász eredeti feltelegőrső tanusok művet, amely ifthon, a Képzőművészeti Társulat kiállításán is feltűnőn kellett. A kis gyermeknek a gonárról való meglepődést, megijedést fejezik ki igen kedvesen s jellemzően.

Sokkal nagyobb igényt emelt egy másik műve, amely művészi híret megalapította a „Mária Magdolna” c. szoborcsoport. A bűnös nő, Mária Magdolna, végkép megörve, a Szűz Anya hála előtt rogyad le. Nagy kétségbeesés híven tükrözi vissza arra. Igen határos kontraszt képez ezzel szemben Mária alakjának végtelen nyugalma. Felémelt magához az elhagyott, önmagával, az egész világgal meghasonlott, boldogtalan nő s a vallás, a hit bálzsamozó igéivel vizsgálta. Különösen a nemcs előkelőségét, biztonságát csodáljuk, amely az egész művön előlök s azt egyseges egészzé tartja össze. E nagyszabású alkotás annyira elragadta Zala müncheni tanárait, hogy az akadémia legnagyobb kitüntetését, az első rendű ermet, kicsiny jutalmának találta, emellette a tanári kar külön eiszámoló oklevelét csatolták. Ha Zala Münchenben ekkora sikert aratott volna, senki sem volték irigységben a Képzőművészeti Társulat 20-ik aranyas művészi díjával tüntette ki.

Váratlan vendég.

Hídeg téli este volt. A faluban a régi szokásához híven, a lakosok már a legnagyobb részben pilhenőre tértek. A korcsma felé egy bundába burkolódott alak ballagott. Az ajtóban megállva, levette a bundáját, csizmájától a hovat, azután beintott az ivóba. Az egyszerű faasztalokkal burtozott szobában mindössze hárman voltak csak, az öreg korcsmáros, a felesége és egy muzsikuszegény.

A belépő köszöntötte a bentlévőket, mit azok közönségesen viszonoztak. Midőn közelebbről lépett az asztalokhoz, az öreg korcsmáros erősen szorongatni kezdte a vendéget, majd felugorva helyéről, csodálkozó hangon kiáltotta:

— Jól látok-e Péter? Te voltál az?

— A jóvény hatalmas terméni alak volt. Az arcán valami szomorúság hehőtt. A korcsmáros csodálkozó arcát látva, kissé elmosolyodott, majd kezdte nyujtja felel:

— Bizony én volnék az bátyám-uram!

Az öreg korcsmárosnak sen tudott hova lenni a nagy csodálkozástól. Jobbról, balról körül tekintette a jóvényit, alig akart hinni a szemének.

Sokáig szólanul néztek egymást, végre a jóvény megszólalt:

— Bizony, bizony én volnék a Péter. Akinek nézd senki, és éssimje nincs! Az előtt is szegény voltam, de mégis szeretőgagnak tudtam magamat bárálnél. Volt egy szerető anyám, meg szokte kislány, oh, minek is mondjam tovább?

Az arcán valami kimondatahan fájdalom áll. A bentlők most megilletődve tekintették rája. A korcsmárosné fájó könnyeket törölgetett a szeméből.

Zalának következő nevezetes alkotása az „Aradi Vértanúk” emléke.

Huszár Adolf szobrász volt megbízva ezen emlékmű elkészítésével. A tervet megalakította, hozzákezdett már az egyes alakok kidolgozásához is, amikor a halál megakasztotta továbbmunkédésben S talán, a halott iránti kegyelettel megcsészés nélkül mondták, hogy az emlékmű sorsára, értékre nézve jobb volt ez így. A szoborított-szá Zalára bízta a mű befejezést. Együttal megadta neki azt a szabadságot is, hogy a megvevő tervén saját felfogása, érzése szerint alakíthasson. Ez mindenesetre jó intézkedés volt; de a legjobban az lett volna, ha Zala az egészet újra komponálhatta meg. E megjegyzés azonban ne vessen a kitűnő szoborra árnyékot!

Zala a rábízott munkát oly sikeresen végezte el, elődijének tervét annyira felvoltoztató egységiségben, hogy olyan művet alkotott, melyet a jó szobrokban oly szegény főváros méltán irigyeltet Aradól.

E szobor megtekintéséért érdemes Aradra elmenni. Gyernök mi is, nézzük meg! A kalauz szerepét en problémábol tölti.

(Folytatása következik.)

BENEVOLOUS.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok)

20-ik folytatás.

Csütörtök délután 5 és 1/2 óra. Csáktornya. Zrinyi kávéház. A szerző Alsólendváról hozott kaltezmennel katezjanummal és írja a mindennapi vasárnapi cikket. Azért írja pedig csütörtökön, mert a szerdai estről hamarabb nem lehet írni, pénteken pedigden késő van, mert a szombatra érkezett cikkek kiharadnak a Lendvai Híradóól.

Téhat mondom: a szerző ír. Táciáján a cigarettáig, — azért ég, mert nem szítja, t. i. ha szítja: a füst [Jókai Móric úgy hajtja az ilyen füstöt: az „ördög farka”] a szemét rája. A kerete szóval füst, a füst, a kávéházi alakok füstje, láma, a kávéházi alakok lármája (a lú szija ki a szemik). Szóval, velős rövidesség! Zrinyi van. Nem olyan zaj, mint amilyen a Barty Gábor férje, de nagyobb. A szerző úgy van ezzel, mint tesszem azt Strauss Rikárd, aki a most készülő Elektraját meg sem tudná egy lakatlan szigetben csinálni. Igen, a szerző szereti a zúgó hangosságot, ott jobban jönnek a gondolatok (s mennek a han-

gulatok — Lendvára), különben ez a jó tulajdonsága Napoleonnak (a nagyknak) is meg volt, róla mondták, hogy irás közben annyira ideges lett a csendől, hogy rákiáltott a néma lakájokra, hogy ne lármázzanak. (A szerzővel ez csak akkor lett volna meg a tanárok, ha kaldera előtt állván, nem vallott.)

Az hiszem, hogy mindenki tudja innmár, hogy a szerző ezáltal én vagyok, tehát most már beszélhetek: jelen idő, egyes szám, első személyben.

Bevezetéssel elárthatom, hogy a hamvazó szerda este Heringsmauról lesz szó. Amely a legfényesebben sikerült Alsólendván, teljesen fucsba ment az idén. Hogyan? Há igen. Az asszonyok és a lányok megjelenésükkel tonkre tettek az egész Heringsmaust, ami eddig kivétel nélkül tisztán férfiak közt folyt le; így ment fucsba, ... de szerintem így volt a legjobban. Vigasztalhat a férfiakat, hogy megbosszulhatják magukat mindnapn, de eredménytelenül, — legkevesebb eredményel éppen a postamesterrel, akit azután jókor hazaküldöttém.

Pompás táncmulatság fejlődött ki régiben vasárnap után, mely itt átlaralom — reggel 7 óráig tartott. Az összes négyeseket a jelenlévők mindenike táncolta, aminek 6-ik figuráját gyakran oly irtoztós zene-correográfiai kombinált complicitóok állítottak elő, hogy az ógyalvi zeismikus műszerek soha nem tapasztalt kileggett követtek el. A fiatal emberek darabonk 50—60 gallérlt táncoltak csurum vizsere. A jőkedv az első pillanattól kezdve a zénithen állott, azonban a Fuss Evelin férfias apróságai már az első félóraban azon keresztül is kergettek, — így történi, hogy a jőkedv gyakran ittoite a fejét a plafonba. (A történi helyén kedvéért meg kell emlékezni a csinosítást megköszönő is, amelyek egyes embereket feléle követtek.) A vasóra 8 órára volt jelezve, de a hölgyek miatt csak 7,9 óra 9 perckor kezdődhetett, de a jősága kárpótol mindent.

Ezt el kellett mondani, már csak azért is, mert míg azt vártuk, kiböktek egyesek, hogy hát „én szomjas vagyok”, „én éhes vagyok”, „én éhes is vagyok, szomjas is vagyok”, „én éhes is vagyok, szomjas is vagyok, csak egy kicsit hánny vagyok” mondogatták. Balás bácsi, ez az aranyos kedvű bájos ur pedig ott palam el publice rámfogta, hogy azért vagyok olyan hangulatban, mert igen hazafüti, bíb emégy — ő azt olvasta valamelyik hangulatból. Egyéb se kellett. Töke stilettes ur pedig nekem jött azzal, hogy netetes vagyok, nem mulik el vasárnap, hogy ne

rablásban, akik holt híreket kellettek, azok, akik esköt szegett.

Társai mind ijedten nétek reá. A két öreg vigasztalni próbálta.

— Hába édes nénem-asszony és báty-uram. Ne vigasztaljanak, ne csitítsanak. Az én bánatom nem lehet eloszlatni. A boszum bármint nyilvánvaló is, — a tettemei helyt állók, — vesztien valóm pedig nines már semmi. Az a lány is megfogadta, mikor elmentem, hogy sohasem jessz másé, mind az enyém. Ha nem terek vissza föbbe, egy élete végéig partában marad. Alig költöttek holt híretem, mindjárt elfeledte a fogadalmát, levette a partát. Anyám is meghalt utánamvaló bánatában. Megállj eskűszőg, lakolni fogs! Érted szenvedtem és megégyt anyámért oda át a távol új világban Szegiermette a szenvedés és a munka a gyümöletés. Anyám meghalt, te másé lettél.

Az öreg korcsmárosné csitítólag emelte fel a kezét és szinte feddő hangon szolt a legynére:

— Péter a leányt ne okozd, ő nem oka semmink. Sokat sirt ugyan, mikor elhittétek vele, hogy meghaltál. Nem is lett volna szóla senkik, ha az apja nem kénszerűsri rá! Azt mondod, senki se borult az anyád koporsójára? Tevédsz. Az a leány siratta helyettes is. Mig a tél le nem hervasztotta a virágokat, minden reggel lehetett látni firs virágból font koszorút az anyád sirján. Ne fedd, ne bátdús, ne okozd őt.

— A leány annak a bánat szelidebbre változott, majd az öreg nőt átölele magának között mondta:

— Köszönöm, édes nénem-asszony. Most már könnyében viselem a fájdalmat. Magának elhiszem, amit mond. Csak azt monda meg, jól bánik-e vele az ur?

kellene olvasni: „Hangulatok... és itt, mint monda, keresztül fut a cikkben és ott kezd megint olvasni, hogy — „folytatom”... A harmadik úr ember pedig kétségbeesett azon, hogy fogom én befetelni ezt a cikksorozatot? Seb... Persze kiadottam hivélyből a nyelvet és hadakoztam. Először is Balás bácsinak kijelentettem, hogy kénszerített fogom a cikkeim elvlasására (gy ni, ez jó szer) és aztán meg nem kell hinnők a cikknek (ennek pl. lehet), ha az ember a közléstől azt írnia meg, mi igaz: „rejtelmes hangulmányok” címen a rendőrség elközbna a — Híradót. — Annak, aki azt mondta, hogy nem tudja miképpen fogom befetelni a sorozatot, azt mondtam, hogy úgy: egyszerűen odairom „vége”. Hat nem igaz? Nem tökéletes, egészséges, gyönyörű apróságok ezek a hangulatok? Irhatnám címek azt is: „Zalamegyei gyönyög, vagy irodalmi arany” stb. Tízétszázétes urat pedig ez uton kérem, hogy olvasson emnek a cikknek a közepéből is... mely egy bájos asszonynak szánt „kiserkesztés”. (Lásd Seival Tala legelő, s okos cikkei).

Azt kérdezte tőlem az a szép asszony, hogy hogyan élhetem annyit, hogy annyit emléket tudok a világ minden részéből összehozni? Így ni, feleltem, mindentől ott voltam, ahol lehettem, semmit el nem mulasztottam; ami szép volt, vagy érdekes, mélyen belekarcoltam nagy homlokó koponyámba. Ha pedig kedvem támad, előveszem őket s színházát játszatok velük. Hja, azt sem látja senki! Pedig ez tökéletes játék, amit csak én látok... de mikor papírosra teszem, akkor már irgny vagdok, csak közönséges trózi stílusban romom fölé a betűket. Jók azok így is, de úgy csak beszélni tudok, ha hallgatnak... szivabán csak írni tudok. Lássát! elővők Csáktóryáról egy Heringsmaura, vagy mint a férje monda Smauseringre, pedig egy óráig ültem a Lázár Viktor vonatában, mondatom: büntetés. Mintha elindulna: mikor vágat, — mikor kapaszokki: csuszik, — egy órában egy evőkanálnyi utat tesz... és az ember olvassa a „tilalom”, „viccek”: „Tilos a vonatot gyaloglóknak kiserálni!” „Tilos kalabrázs-parat miatt leszállani!” De mind köztök az a legnevezetesebb, hogy itt-ott ki van írva: „Vigyzát, ha jön a vonat!” Ez igazán nevetséges. A sinereke kellene tenni a „tilos”: vigyzát, ha jön a szerelvény.

Hat én ebbe a vonatba csak azért ültem, hogy órára, mert megakartam ismerkedni a Smauseringgel, majd 1908 esztendőn keresztül egyszer sem láttam. És elmentem Lendvára. Egy emléket látom. Láttam, hogy fejezik be Zalában a farsangot. Talán sohasem fogom többet látni. Szent kötélességgem visszaszólott arra a helyre, a melynek háromszor esküdtem hűséget, amilyet eddig hű is voltam s az a kis idő, amit itt föl-

töttem Zalában, ez a félbeli távolság azt a hűséget csak fokozta. De Lendváról elvisek egy pár képet magammal és majd valahol folytatom az én kepcsarnokom... addig, míg a toll ki nem esik örökre kezemből, mert míg élek, addig mindig lesz valami szép előttem, amit odaülök a többi mellé... úgy tartkisa az én kifogyhatatlan ígérközű szines kaleidoskopomat. Merész állítás, de szinesnek tartom s ha kifogy, élni sem kívánközom. De elkiser a másvilágra...” (Rajna-Czobor: Hajduk hadnagya.)

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Farsangolás.

A Korcsolya-Egyletjelmezes estélye.

Elmult. Vége van... Még mielőtt egy egész esztendőre itt hagytam volna bennünket magunkra, még egyszer, utoljára megrázta csörögspikás fejét, még egyszer, utoljára visszaközszöntött az ő immáron „jammers” (vagy „nyammeros”) hűveinek, hogy ne tudjuk elfeledni megint egy álló esztendeig, hogy itt hagyja lelkiünkben nevét az örök emlekezés gyémántkristályával mélyen belekarcolva, hogy megsajnáljuk, elsirassuk, eltemessük... elmult, vége van... meghalt Karneval. Az örökbohém Karneval. A farsangi bálok szívesen látom maecénna, a gondatlan, a poetikus, a minden kedély, ötlet és emlésség kufforrása, Karneval.

Rejtelmes titkolódások, igazolt sürgés forgás előzte meg a szombati esti jelmezes mulatságot, melyet a korcsolyások rendeztek az öreg Korona rózsaszínű termében. Minden valamine elő az asszony, leány és épkezláb fél lázas és egyben kíváncsi egykezettel készült a kitűnőnek ígérközű estélyre, — nyujtván a mulatságon olyan szines képet, mint egy francia divatújság farsangi száma, szépet, hogy szinte beakabált a férfiember feje. Tulzán nélkül mondom, diszebebb, válogatottabb társaságot festelenebb jókedvben még nem láttak a Korona falai, mióta Alsólendván meglepedett Terpsichora asszony. A korcsolyások, akik máskülöbben pedig esküdtek ellenséggé az olvasásnak (nem esoda, még a ránk akaratban olvadtak fel: lermomboli a hideg választalakat, amit oly sokszor közénk élőköndek, de amik szegyenkezve tñntek el a szombati jókedv láttára.

Úgy ilenék, hogy sorba fessem meg az ott sürgő jelmezek (női jelmezek) szebbnél-szebb alakított, de az én saványu kritikusai tollam gikszert csinál az első próbánál, tudom. Meg sem próbálközom vele. Egyszeriben annak kijelentésére szoríközom, hogy szépek voltak mind s mert mind kitűnően kiundált toaletten segítettek megülni, nem, végigtáncolni a rövidevített Karneval halotti torát: a szebbnél is szebbek voltak. Fuss Evelyin kisasszony remebe készült confetti-jelmezeiben kétkézzeel szórta a fardáthatatlan fűrészsereg nyakába az apró szines confetti-ráport, s a férfiak dehogy haragudták meg egy-egy erősebb „támadásért”, mikor az „ellenesség” mulat a pucozkodásokra a legjobban. Toaltt dolgában is kérészkívül az övé és Balás Jolán kisasszony (pok) volt az elsőseg, de nem sokkal maradt mögöttük Hallós Erzsike (napraforgó) kisasszony jelmeze sem. A többi jelmezek is kifogástalanok, sőt az eddig produkáltaknál fényesebbek, izlés dolgában pedig felülmúlhatatlanok voltak, éppen azért ne nehezítenem meg senki már, hogy széreny lapunk szűk kerete nem enged meg különkülön megdicsérni őket. De azért a krónikás hűség kedvűvrt itt adom a megjellett jelmezes és nem jelmezes hűlyek nevcsarát:

Asszonyok: Balás Béláné, Báder Hermáné (kártyavető cigányasszony), Balkányi Ernóné (kálász), Bittera Béláné (turista), Bogay Györgyné,

Brünner Béláné, dr. Brünner Józsefné (vadrózsa), Csizsár Sándorné, dr. Fehér Dezsőné (tearóza), Freyer Lipótné, Fuss F. Nándorné, Hillyen Sándorné (gesa), Góssz Hermanné, Hajós Mihályné, Halász Zsigmondné (pillangó), Horváth Károlyné (buzdiana) öv, dr. Károly Mórné, Kreizler Alajosné, Klein Davidné, öv, Loncassari Lipótné, Mady Pálné, Mandelbaum Mórné (vadász), öv, Nagy Józsefné, Schwarz Arnoldné, Schwarz Károlyné, Schwarz Mórné, Schwarz Rezsőné (román), id. Schwarz Samuné, Szántó Zsigmondné, Teke Dénesné, Tóth Páiné (vadrózsa), Ujlaky Lászlóné, Vidra Istvánné, öv, Weisz Edéné és Wortman Benóné.

Leányok: Balás Jolán (pök), Balás Stéfi (csereznyé), Balga Ilona (eper), Bobay Erzi (spanyol), Bezeredy Ilona (éjkrálynó), Dreisger Fanny, Fusz Evelyin (confetti), Gombás Iruska, Grosz Ella (spanyol), Hallós Erzsike (napraforgó), Klein Bertus, Mandelbaum Ida (virágász), Nagy Ilona (keményséprő), Schwarz Erzi (Pierrette) és Weisz Erzi (pillangó).

Roppanyt eredeti alakítást nyujtott Horváth Károly mint vendégűvöz; kitűnő díj volt azok-kívül Balkányi Ernő és Oszeszly M. Victor nagy-kívül jelmeze.

A mulatság szokatlan jókedvben 7/2 óráig tartott, sokaknak még ennel is tovább!

BÖGÖ.

HIRESK.

— Nagyböjt. Hamvázó szerdát a hagyományos szertassáall ünnepekket meg a katolikus templomban. A hamvazással megjelente az iskolák katolikus növendékeit. E napon kezdődött a nagyböjti idősök és a templomban böjti prédikációt tartottak. Prédikáció után pedig kihirdették a hercegpriamásnak a böjti napok megtartására vonatkozó rendeletet.

— Eljegyzés. Szovátai Havda Aladár szolg. kiv. viszonya helyezett tart. honvédhadnagy s a bellatinai uradalom ispánja eljegyezte szenthezi Szenthe Margit úrhölgyet, okl. polgári-iskolai tanitónő Nagykanizsán. Gratulálunk!

— Március Idusát, az 1848-iki szabadságharc emléknapiját — mint említtük — egyesűleteink közül a Keresk. és Iparos Ifjak Egyesűlete álli meg nagyobb ímpegség keretében. A Korona emeleti nagymterem március 14-én, vasárnap délután 7/2 órákor tartandó ünnepeyre a kibocsátandó műsor költségeinek fedezésére kell fejtenki 10 fillért felzetni. A helybeli Dalkör énekszámán kívül lesznek hazafias szavalatok, emlékbeszéd és felolvasás.

— Halálözés. Simon Pálné kerkakölőfal földbirtokos, néhai Simon Pál orsz. képviselő özvegye, 92 éves korában elhunyt. — Temetése szombaton volt Szombathelyen.

— Temetésék. Hetőn délelőtt Alsólendva és vidéke örüsi részvete mellett helyezték örök nyugalomra Kiss Pál helybeli esperes-plebános. A gázszertartással megjelente a kerület papjai, részvétel megígerte dr. Nyáry Béla képviselőnk, de ismeretlen okok miatt Csáktóryban lekést a lendvai vonatról. Kiss Pálnak, a népszeri esperes-plebánosnak ravatára a családtagok on és paptársain kívül dr. Nyáry Béla és az Alsólendvai Takarékpénztár is koszorút helyeztetek. Remény Jent helybeli k. bír. vegerhajló, mint említtük, a budapesti Szent-János kórházban, ahova súlyos bajával vitte, meghalt. Temetése vasárnap volt a farkasvölgyi temetőben. A végtesztészen küldöttsegűleg, díszes koszorúval megjelant a balatonfüredi tüzólo-tesztület 4

— Nagyon jó, édes fiam, szinte a tenyérén hordozza s most már a szegény asszony kezét beletörődni a sorsába.

— Bort ide báy'uram! Te meg huzd cigány, de csak szomorúan!

Idudogáltak. Sirt a cigány hegűdűje. Már késő éjjei volt. A legény felélt. Siető léptekkel indult a falu egyik háza felé. Ott lakott az a leány, most már asszony... Egy his darab rögtű veti fel, oda rejtette a szive mellé. Aztán elment ki a temetőbe. Sirva ölgezte azt a kis fejűt, majd elbucszott tőle. Onnan is veti fel egy rögtű, oda tette a másik mellé, azzal vissza ment a korszamba.

E szavakkal lépett az öregek elé: — Isten velük! Boszút állani jöttem, de nem tudok. Majd az Isten boszűja meg helyetnem azokat, akik ezt a kegyetlenséget teték! Elmelegyk úgy, hogy többé vissza nem térök. A jó Istenre kérem magunkat ne mondják meg számunk, hogy itt voltam! Hadd higgye az az asszony, hogy halott vagyok... Isten velük!

Azzal kihohnt. Egy bujdosóval több lett... R. I.

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahűvelyt és szivarkapapírost mely a dohányszeg alatt nem lesz sem zsiros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896 február 15-étől. Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és kirokold védjeggyel van ellátva!

Magából a „Livre d' amour” gyönyörű, de költően szimbolikus sorából sir föl az az irtoztos keserű lelkizavar, kétségbeesett fájdalom, összehajló szív, mely az első ölelést, melybe a szerelem erőszakával, mely az első ölelést, melybe a szerelem erőszakával, akaratmegtört asszonyt behajloltja.

Ekkor már Sainte-Beuve a Húgó-ház mindennapos vendége közé tartozott, de csaknem két év jár fel hozzájuk anélkül, hogy elárulta volna magát Hugóné előtt. De a szenvedő, fehér asszony már észre vette néma hódolatát és házasságának tudatát elfordulóján már magától a költőtől tudta, hogy a „Livre d' amour” Adèle-je ő s a költő ellenállhatatlan szerelemre lobbant ránta. Egy év múlva megszületett Hugóné utolsó szülött gyermeke, akit Adél néven kereszteltek, és akinek Sainte-Beuve volt a keresztatyja. Erre a gyermeke vonatkoznak a „Livre d' amour” gyönyörű sorai:

„Pure et tanant pourtant quelque chose
[de moi]...
Enfant, mon lendemain, mon aube a l'
[horizon. 'Toi...”

Hugo Victor maga, sem a leánya születése előtt, sem utána nem gyakran látta feleségére, mert a költő sokkal rútabb volt, semhogy hódítását lehetett volna gyanúsítani és Hugo azt hitte, hogy a rútsága miatt visszantásított szerelmes bosszúműve az egész.

1834-ben Hugo mégis végleg szakított a költővel, nevével és szeretőjével Les-Rochesban egy fedél alatt lakott. A költő ezután Adélt csak ritkán láthatta és szerelmi viszonyuk a jóvalóság folyóján lassan hidegülni kezdett. 1836-ban már elkövezték az idő, amikor a „Livre d' amour” regénye megszünt és a hősnője és hőse már csak azt a barátságot érezték, amely a szerelmenek kialvó parazsa...

— I. —.

Főmunkatárs: Ifj. REVERENCICS ISTVÁN.

Háztartások, cukrászdák, vendéglők részére nagy idő- és pénzmegtakarítást jelent

a RÉTHY-féle

Vanillol

alkalmazása.

A „VANILLOL” (név törvényesen védve) könnyen oldódó tabletta alakban tartalmazza a vanília illatát és ízét.

Fő előnye a vaníliával szemben: 1. Teljes és gyors oldhatóság vízben, tejsz. 2. Főzni és szűrni felesleges. 3. Szintelen, tehát fehér lagyalathoz vagy krémhez is használható. 4. Illatát évekig változatlanul megtartja. 5. Olcsóbb, mint a rud-vanília; ugyanis 1 tabletta 2 fillér és négy ilyen tabletta, vagyis 8 fillér áru VANILLOL megfelel 30 fillér áru rud-vaniliának.

Egy tekeres VANILLOL, mely 10 tablettát tartalmaz, ára 20 fillér. — Kapható

Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.

A híres

kolozsvári szalonna és vegyes felvágott

naponta frissen kapható

FREYER LIPÓT

fűszer és csemegekereskedőnél

Alsólendván.

Friss Mauthner-magvak kaphatók.

224/1909. végtri. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági vjhajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az alsólendvai k. járás-bíróságnak 1908. évi V. 678. számú végzése következtében Karabélyos Elek ügyvéd által képviselt Czuk Márk javára 300 kor. s jár. erejéig 1908. évi október 20-án foganatosított biztosítási vjhajtás útján lefoglalt és 1160 koronánál becsült következő ingóságok, u. m.: a Mura folyón levő 4. sz. malom, henger, szélrosta, örlőkő és henger szita nyilv. árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az alsólendvai kir. bíróság 1909. évi V. 395. számú végzése 1908. évi október 26. tőkekövetelés, ennek 1908. évi augusztus 26. napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódj és eddig összesen 53 kor. 90 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, alperes vízi-molnár malomban Felső-bisztríce községben leendő megtartására

1909. március 11-ikének d. e. 10 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az

Vendéglősök és bortermeleők

figyelmébe!

Az új bortörvény

értelmében kiadott bejelentési lapok kaphatók: Balkányi Ernőnél.

1881 évi LX. t.c. 107. és 108. §-ai értelmében beszerzés mellett a legelőbber igérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fogtak adatni.

Amennyiben az előverendő ingóságokat mások is le- és felvoglaltatták és azokra kielegítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi XL. t.c. 120. §-ai értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1909. febr. 25.

Havel Ede kir. bir. vjhajtó.

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy képes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki címét tudatja. Ezen könyvet meg az is kérje, a ki readeni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Gyökerez oltványokból, amerikai és európai síma és gyökerez vesszőkből, a világ hírhír Delaware-ből másfél millió készlet.

Öleső ár és pontos kiszágotás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szülőtelepe Biharödöszeg.

Garai Károly, Aradon

ajánlok: szalonnát, zsírt, füstölt és pácolt húsokat s kolbászokat, szigorú napi árákon. Sziveskedjen árjegyzékét kérni.

LEGNAGYOBB-SZÜLŐOLTVÁNYISKOLA
AZ ÁLAMI FELÜGYELET MELETT LETESÜLT
MILLENNIUM
TELEP
NAGYÖSZ
TORONTAL M.
TERJEDELME 500 KAT. HOLD
KESZLET SOK MILLIO
ÁRJEYZÉK INGYEN

MILLENNIUMTELEPEN VETTEM NEM A MILLENNIUMTELEPEN VETTEM

BUTOR!! ≡ Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára. ≡

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszonyi kelengye, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

A valódi Francia sósorszesz legjobbnak bizonyult az összes sósorszesz-készítmények között. **Friss Mauthner-magvak kaphatók.** **Fuss F. Nándor gyógyszerárban Alsólendván.**

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, úgyszintén norinbergi-, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelő- és szénraktár.

ASCHEILL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési terveket készítést, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait elsőrendű fővárosi építészknél szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszúfalu.
BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész férfi- és női cipőkben.

BORS ISTVAN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az Állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütődeje.

BELLOVICUS FERENC ácsmester. Vezet minden acsmunkát helyben és vidéken.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PAL kalapos.

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mozoskoléjasos.

EPPIINGER SAMU teglaryáros Alsólendván. Töglék és zindelyek a legelsőbb kivitelben készítettnek.
FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, diszmi-, jüték-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék úri divat cikkekben. Naponta friss gyümölcs kapható.

FARAGÓ ISTVAN borbély- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turmischán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.
GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árúk kereskedése. Kűm és líkőr kompozíciók kaphatók.

GÖNCZ GÁBOR pékmester (Tüske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült ártí rozskenyereit és süteményeit.

GERENCSÉR GYÖRGY teglamester Zalaezerszegen (városi teglaryár). A legjobb minőségű falacserep kőmunkor rendezhető nála.

GREGORÉNCICS JÓZSEF székgyártó. Kiváncra székizett vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőipáros és cementárú készítő. Alsólendva-Hosszúfalu. Elvállalja betonhidak és esatornák szakzerű készítését.

HIRSCHL IGNA CZ vegyeskereskedő Leténye.

HEGEDÜS ISTVAN eszmadia.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turmischán.

HORVÁTH LAJOS borbély, állatszerző raktárán.

HEGEDÜS SÁNDOR épület- és bútorecsatlós.

IVANICS FERENC ácsmester Alsólendva — Hosszúfalu. Elvállal minden és szakmába vágó munkát.
KÁRDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszúfaluiban. Kitűnő magyar étel-ek, jó borok, frissen csapolt sör.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinóc.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkbán.

MANDELBAUM MÓR rőfös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vágó munkát új helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalóeszközben. Varrógép-, gőz-, ási gép-, szén-, cement- és alumínok-raktár.

MURCSIS LAJOS építőipáros. Elvállalja minden és szakmába vágó munka felkísmeretes készítését.
NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dobány és szivar nagyárúda.

RAPOSA FERENC építőipáros (lakik Alsólendván, a hegyen). Elvállal minden és szakba vágó munkát.

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.
STERN DÁVID vegyeskereskedése az állomás mellett. — Fűvazozók a legelőszelben elvállaltatnak.

SCHWARZ KÁROLY borbélykereskedő és székgyártó.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi (u. p. Kerkaszentmiklós.)

STERMANN JÓZSEF ácsmester Hosszúfalu — Alsólendva. Minden és szakmába vágó dolgot elvállal új helyben, mint vidéken.

SCHWARZCZ ETELKA vegyeskereskedése a Kanyaszai utcában.

SCHWARZCZ LIPOT bútorekeskedő Vasas.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borbélykereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán.

Ozv. TUSKÉ FERENCZÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZÉ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesze- és cement-raktárán és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőügyben első-öb elad fas- és zölő szőlőültványokat a legjobb bor- és esemege-fajákban. Különösen ajánlja a kezeze-ültványokat szőlőtelepítési helyben és vidéken oleson elvállal

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatárú kereskedése. Nagy raktár háltói és temetkezési kollektívában.

WOLFSOHN HENRIK központi kavcs.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szafó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTERSDOLFER ADOLF mesztáros.

WEISZBERNSTEIN IGNA CZ vendéglős Turmischán.

WEISZ LIPOT férfi- és női divatárú üzlete.

A világhírű vaci Kolbrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesze- és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHALY higiénikusan borozott fódírsz-terme a Fő-utuban (Tivadar féle hű ház).

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajosok, ferdenőttek és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8, félmelelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés!

Mérsékelt árák!

Egyéni speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által felkísmeretes felülvizsgálatnak a pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöztetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségekben, orvosslag ajánlva és sterilizálva. — Feltettlenül megbízhatóak. Tucatankint 2-16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszerével és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt körökben küldi meg az intézet igazgatójára.

Házeladás.

Alsólendván, a fűtécában

egy földszintes ház

mely bolti helyiségnek is alkalmas, szabad kézből azonnal eladó. Cím megtudható a kiadóhivatalban.

AKI

valamint venni akar,

AKI

valamint eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó”-ban.

Figyelem!

==

Szőlőültványt, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tőlem árjegyzéket nem ker! — Gyökeres ültványok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.

Czím:

Szgyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogy megye.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olesó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüstláncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Fűtca, Balkányi Ernő-féle házban.